

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LEVE DE LOTTO

Een blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1984

PERSONEN

3 dames - 7 heren

Ward Vanderlinden
Emmy, sociale werkster
Cesar
Theofiel, postbode
Rita, Wards dochter
Hubert, haar echtgenoot
Dirk, hun zoon
Bert, Wards zoon
Anna, zijn vrouw
Gerard, Wards gebuur

DEKOR

Het toneel stelt een ouderwetse woonkamer voor. Jardin fond deur naar keuken, een deur die steeds openstaat. Cour voorplan deur naar straatdeur. Fond grote vierkante opening of baie waar men in de fond jardin het einde van een trap ziet die naar de eerste verdieping leidt. Jardin, tussen deur en voorplan een schoorsteen met kachel, waarnaast langs beide zijden een oude zetel staat. Ergens staat een oude radio. Tussen deur cour en fond staat een kapstok (portemanteau) met een kast. In het midden, naar de schoorsteen toe, tafel en stoelen. Verder oude prenten en fotos aan de muren. Het geheel geeft de indruk van oud te zijn maar wel proper.

E E R S T E B E D R I J F

Ouverture.

(Op het toneel speelt de oude radio een kerstlied. Emmy staat een plastic kerstboom te versieren, alhoewel de versiering karig is. De muziek van een kerstlied volgt op de ouverture.

Emmy is een sociale werkster en dus niet gekleedt als meid. Ze doet een paar passen achteruit om haar werk te bezien. Gaat dan de radio afzetten en komt dan in de fond aan trap en roept naar boven:)

EMMY : Meneer Cesar!

CESAR : *(achter toneel)* Ja Emmy!

EMMY : Hewel, waar blijft ge mee uw bollen?

CESAR : *(als voren)* 'k Ben daar!

(Emmy gaat weer haar werk bewonderen. Cesar op trap fond. Hij heeft een doos bij. Hij is in broek, hemd en op sloffen. Komt bij de tafel waar hij de doos opzet. Het is de type van de pessimist. Emmy komt bij Cesar.)

CESAR : *(Terwijl hij binnen komt.)* 'k Had dat dooske mee mijn bollen boven op de kleerkasse gezet. En mee dat 'k maar ene kadukelijke stoel heb voor op te staan heb 'k mij heel voorzichtig moeten vasthouden of 'k lag mee mijn bollen en mijn kadaver op de plancher! *(Heeft ondertussen voorzichtig de doos geopend en een paar glazen kerstbollen uitgenomen.)* Dat heb 'k al van in de tijd dat 'k nog in de cité-ouvrier woonde. *(Beziet*

1

Emmy even terwijl hij haar de twee kerstbollen geeft.)

Ja, de cité-ouvrier hebt ge vaneige niet gekend, ge zijt van de stad niet.

EMMY : Neen, 'k ben van Knesselare. *(Ze gaat de glazen bollen aan de kerstboom hangen.)*

CESAR : Voorzichtig Emmy, laat mijn bollen niet vallen!

EMMY : 't Zou spijtig zijn op Kerstavond, iets dat al zo lange meegaat.

CESAR : *(Heeft nog twee kerstbollen uit de doos genomen die hij aan Emmy geeft.)* Hierzie.

EMMY : Ah, g'hebt er nog twee.

CESAR : *(Terwijl hij nu meehelpt de kerstballen op te hangen.)* 'k Heb er zo zesse g'had. Maar ei ja, op die 20 jaar dat 'k ze heb zijn er vaneige al twee van versleten.

EMMY : Gebroken?

CESAR : Neen, versleten! Wat wilt ge; de ene krijgt dat al in zijn handen, tons nen andere...

EMMY : Ah, ge leende ze uit.

CESAR : Ge weet hoe dat dat gaat. Ze weten dat ge bollen hebt en ze profiteren er van.

(Het werk ik gedaan. Emmy doet weer een paar passen achteruit.)

EMMY : Voila! Dat ziet er goed uit, hein meneer Cesar?

CESAR : *(Doet als Emmy, helemaal niet tevreden.)* Voor mij is dat ne kerstenboom die niet weet van wat hout pijlen maken.

EMMY : *(citerend)* "Die geeft wat hij heeft is waard dat hij leeft." Er mankeert nog juist bovenop 'n sterre. g'Hebt sewijle geen sterre ook meneer Cesar?

CESAR : Ja ik, maar niet voor aan diene kerstenboom t' hangen.

EMMY : *(Roept in keukendeur jardin)* Meneer Ward, kom ne keer kijken, uwe kerstenboom is versierd.

CESAR : (*spottend*) g'Heet gij dat versierd. Ik heet dat ne kerstenboom die in zijne blote flikker staat. Doet maar nog 'n schuppe kolen op 't uur, want als 't hij begint te beven van de koude liggen al mijn bollen op de grond.

EMMY : 'k Kan er niet meer aan hangen of dat meneer Ward mij gegeven heeft zun!

(*Muziekonderlijning: thema Ward.*)

WARD : (*Op keuken jardin met twee flessen wijn die hij triomfantelijk toont en op tafel zet.*) Voila, dat is de wijn. Dat gaan we vanavond onder ons gedrijs uitdrinken. Dat is een traditie. Ene keer op 'n jaar drink 'k wijn en 't is op Kerstavond. s'Anderdaags ben 'k er wel altijd ziek van, maar 'k heb toch wijn gedronken!

CESAR : Alee, 'n schoon vooruitzicht!

EMMY : Hewel wat vindt ge van uwe kerstenboom, meneer Ward?

WARD : (*De kerstboom bekijkend*) Goed Emmy. (*Voelt aan een glazen bol.*) Van wie zijn die bollen?

CESAR : Van mij. Blijft er maar af dan ze niet vallen! Had uwe kerstenboom mijn bollen niet g'had hij stond op zijn baarvoets!

WARD : Alee bedankt Cesar! 't Is 'n heel ander zicht. (*Neemt de flessen en gaat zo op de schoorsteen zetten.*) 'k Ga mijne wijn boven 't vuur zetten voor hem te chambereren.

CESAR : Ja, en doet er tons ne grofkesnagel [kruidnagel] in! Hete wijn is goed voor de vallinge.

WARD : Wijn moet gechambreerd worden. Wat kent ge gij daarvan! Ge drinkt niets anders dan jenuiver!

CESAR : Gij kent er iets van! Ge drinkt maar ene keer wijn op 'n jaar en ge doet hem tons nog koken!

1

EMMY : (*geamuseerd*) Ge moet nu niet overdrijven meneer Cesar. Ge meugt gerust zijn dat gij ne pessimist zijt zun!

CESAR : Ne pessimist is iemand die de naakte waarheid durft zien.

WARD : Ja en die zijn bollen aan ne kerstenboom hangt! (*bezieet zijn twee flessen*) Tenandere, als mijne schoonzoon komt zal 'k het hem ne keer vragen. Hij is secretaris-directeur van 'n textielfabrieke en hij kent iets van wijn. (*met overtuiging*) Zeg Cesarke, 't is goede zun! Hij kost 60 frank.

CESAR : De fles?

WARD : Neen, voor twee flessen.

CESAR : Ja, 't is tons niet nodig dat ge hem chambreerd. Doet er wat bleekwater bij en ge kunt er schoon uw ruiten mee kuisen.

WARD : Als ge gij gene moet hebben dat moet ge gij weten! Hij zal zijne weg wel vinden! (*tot Emmy*) Vannacht tentwaalve doen we ons twee flessen open en we gaan eentje drinken, hein Emmy?

EMMY : Twee flessen voor ons getwees?

CESAR : Ge zult morgen heel uw gazette kunnen uitlezen want ge gaat van de W.C. niet wegschuppelijk zijn!

EMMY : (*vervolgend tot Ward*) Uw kinders gaan toch ook eentje drinken, ze komen toch vanavond naar hier?

WARD : Neen, dat is maar morgen, Kerstdag. Tons komen ze 's namiddags boterkoeken eten. Dat is een traditie van over zoveel jaren. En morgen worden tons ook de Kerstkadootjes uitgedeeld.

EMMY : Ah. Omdat ge gezegd hebt dat ze vanavond ook kwamen.

WARD : Dat is iets anders. Vanavond ten achte komen ze allemaal ne keer t'hope, maar 't is niet om te blijven. Ze komen juist maar afspreken voor morgen. Ei ja, er kan altijd iets in de weg komen. Dat is al jaren zo. Dat is een traditie.

CESAR : Gulder hangt aaneen mee tradities!

1

WARD : Ja'm. En weet ge wat dat er nog 'n traditie is? Als er ene op Kerstavond begint te zagen steken w'hem in zijn bedde.

CESAR : Er moet mij niemand in mijn bedde steken!

WARD: Ah, ge weet toch dat ge zaagt!

EMMY : Infeite hebt ge dus - gelijk vanavond - altijd Kerstavond mee uw vrouw alleen gevierd.

WARD : Ja, tot dat ze gestorven is. 't Zal vijf jaar gaan zijn. Daarmee ben 'k blij dat ge gulder hier zijt vanavond.

CESAR : Maar ik drinke van dat gechambreerd bleekwater niet zun!

(er wordt gebeld)

EMMY : 'k Zal 'k ik wel gaan opendoen. *(af voorplan cour)*

CESAR : Zouden uw kinders daar al zijn?

WARD : Bah neen's, 't is mee ruzie halver achte.

CESAR : Ahja, want 'k ga mij tons gaan kleen dat'k 'n beetje proper ben voor mee uw familie kennis te maken.

WARD : Weet ge wat? Doet dat hemde mee die bollekes aan.

CESAR : *(verwonderd)* Waarveur mijn hemde mee bollekes?

WARD : Ge zijt tons geassorteerd mee mijne Kerstenboom! *(hij lacht)*

EMMY : *(Terug op cour voorplan)* 't Is Theofiel die daar is!
(Af in keuken jardin)

THEOFIEL : *(Op voorplan cour. Hij is een postbode. Hij is zichtbaar in de war.)* 'k Ga ulder gene goede avond wensen, 't zou lelijk zijn van mijn paart! *(Laat zich verslagen op een stoel zinken.)* 't Is verkeerd!

CESAR : Hebt ge ne verkeerde brief in 'n boite gestoken?

THEOFIEL : Neen, 't is verkeerd!

WARD : Ah, g'hebt 'n verkeerde boite in ne brief gestoken!

THEOFIEL : Bah neen, 'k ben bezig van onze lotto die we altijd gezamenlijk alle weken invullen! En **dat** is verkeerd!

1

CESAR : Ei 't heeft nog nooit niet anders geweest! We steken alle weken ons schone cenzekes in diene lotto en we hebben nog nooit gene prijs g'had!

WARD : Toet! Ene keer hebben we 50 frank gewonnen.

CESAR : Ja, 't is ook vette hoofdvlakke!

THEOFIEL : Jamaar neen, 'k ben van ons briefke bezig die we ingevuld hebben! 'k Vind het ne meer! 'k Heb al heel mijn kot afgezocht!

CESAR : g'Hebt er toch van z'n leven gene timber opgeplakt en hem verzonden zeker?

THEOFIEL : Bah neen 'k!

CESAR : Jamaar mee ne faktor is alles mogelijk! Als zijn commerce maar draait!

THEOFIEL : En zonder ons briefke kunnen we niet trekken als we prijs hebben! En van deze keer **hebben** we prijs! 'k Heb het gevoeld van als we onze lotto ingevuld hebben. 't Was gelijk of dat er iets in mijn hoofd sloeg!

CESAR : 't Slaat **altijd** in uw hoofd bij u! Dat is geen hoofd die ge gij hebt, dat is de klokke van St. Jacobskerke!

WARD : Zeg Theofiel, waarvoor maakt ge gij zo'n spel?

CESAR : 'k Vraag mij dat ook af! Ge zoudt moeten blije zijn dat 't slaat! (*Op zijn hoofd wijzend*) Ge doet tons toch ten minste **iets** mee uw hoofd!

THEOFIEL : Verstade 't niet Ward? Zonder ons briefke hebben we geen bewijs als we prijs hebben! En 'k ben het kwijt!

WARD : Wie zegt er u dat! g'Hebt het aan mij gegeven! (*gaat naar kast*) g'Hebt nog gezegd: "bewaart het gij nu ne keer, 't zal ons misschien meer geluk aanbrengen." (*Heeft uit de kast een lottobriefje genomen.*)

THEOFIEL : (*zucht van verlichting*) Potverdeke, 't is ook nog waar! (*Slaat zich op het voorhoofd.*) Mee wat zitte 'k ik in mijn hoofd!

CESAR : Mee de klepel van de klokke van St. Jacobs!

THEOFIEL : 'k Had dat dood vergeten!

1

WARD : *(Geeft hem het briefje.)* Hierzie! 't Is curieus dat ge niet vergeet van achter uwe druppel te vragen als ge mijn pensioentje brengt!

THEOFIEL : Jamaar, dat is kwestie van geweunte!

CESAR : En daarvoor komt ge hier binnengevlogen gelijk ene die 't spek aan zijn pataten heeft!

THEOFIEL : Vanavond geven ze de uitslag van de lotto in de televisie! Twintig minuten van den achte! *(op zijn horloge kijkend)* Kijk, binnen vijf minuten! 'k Ga zeer gaan kijken naar huis! Mannen, 'k voel het: van deze keer zitten w'er op! *(gaat naar voorplan cour)*

WARD : 't Is t'hope, want mee uw gevoel hebben w'er al dikwijls nevens gezeten! Komt ons in alle geval iets zeggen, we blijven op, t' is Kerstavond!

THEOFIEL : Als we de grote prijs hebben gaat g'het aan twee dingen kunnen horen: oftewel gaat ge mij horen zingen op straat, oftewel gaat g'het ziekenkerreke horen passeren! *(af voorplan cour)*

WARD : *(lachend)* Theofiel is ne vrede brave vent maar hij had nooit gene faktor mogen worden. De post **moet** failliet gaan mee hem!

CESAR : 't Moet toch in alle geval aan iets liggen dat de posttarieven altijd opslaan! Enfin, 'k ga mij gaan kleen. Euh Ward, geef het er niet aan dat 'k mijn bollekeshemde niet aan doen? Mijne kol spant 'n beetje! 'k Peize dat er 'n bolleke of drij te vele op staat! *(af trap fond)*

(Ward gaat naar de kast, neemt er een etui uit, komt aan tafel, opent het etui, staat even bewonderend de inhoud te bezien en roept dan naar de keuken jardin:)

WARD : Emmy, kom ne keer! *(Hij neemt uit het etui een vulpen die hij steeds bewonderend beziet.)*

1

- EMMY : (*Op keuken jardin, terwijl ze binnenkomt:*) 'k Heb water opgezet voor kaffee te maken tegen dat uw kinders komen.
- WARD : (*Toont de vulpen.*) Kijk ne keer. Dat is mijne Kerstkado voor mijne kleinzoon Dirk.
- EMMY : (*Neemt de vulpen, vol bewondering*) Ja! Ne goude porte-plume reservoir!
- WARD : Zoudt ge peizen dat dat goud is?
- EMMY : Ge zoudt het toch percies zeggen hé.
- WARD : Tiens, tons moet 't goud vreed goedkoop staan zun.
- EMMY : (*Geeft de vulpen terug.*) Ge moet dat in 'n schoon papierke draaien meneer Ward.
- WARD : (*Terwijl hij het etui terug in de kast gaat leggen.*) Ja, dat weet 'k wel. Dat is 'n werkske voor morgen.
- EMMY : En hoe is 't mee uwe kleinzoon?
- WARD : Goed. Hij begint zijn plan te trekken. Als 't hij over 'n paar jaren dat ongeluk g'had heeft mee de auto zat hij vreed de put in.
- EMMY : 'k Gelove 'k ik dat. Aan zijne ouderdom mee krukken moeten lopen. Verlede jaar, voor dat 'k bij u komen werken ben, heb 'k mijn been gebroken en 'k heb tons 'n maand mee krukken moeten gaan! Dat is lastig zun!
- WARD : Kan 't mij voorstellen. Dat waren geen krukken, dat waren van u 'n paar ijzeren stellingen zeker?
- EMMY : (*verlegen*) Meneer Ward, ge moet nu mee mij niet lachen omdat 'k 'n beetje langs de dikke kant ben, zun.
- WARD : Ge moet naar mij niet luisteren kind. Ge zijt beter mee 'n goed gevuld hoofdkussen of mee 'n platte fijge!
- EMMY : Mijn vader zegt dat ook altijd tegen mijn moeder en ze weegt 103 kilo!
- WARD : Ja, dat is al geen hoofdkussen ne meer, maar 'n matrassen! In ieder geval, van mijne kleinzoon is 't niet aan zijn been, maar aan zijn ruggegraat. En wat dat surtout in zijn geval ne handicap was: hij had

1

gestudeerd voor aan toneel te gaan, hij wilde akteur worden en regisseur.

EMMY : Kunt ge aan toneel uw brood verdienen?

WARD : Bah ja'g, als ge 't geluk hebt van in ne theater te geraken die 120 miljoen subsidies krijgt! Van toneel-spelen was er natuurlijk geen sprake ne meer en daardoor was hij zijne levenslust kwijt. Hij vergat maar één dinge: dat iemand die gelijk hij gehandicapt is evenveel recht heeft op een bestaan in de wereld of nen andere, **maar** dan ze de moed en de wil moeten opbrengen om zich dat bestaan te verzekeren. Tot dat we op 'n idee gekomen zijn en dat hij toneel beginnen schrijven is.

EMMY : Ah, 't is daarvoor dat diene porte-plume reservoir dient!

WARD : Ja't. Voor wat meende ge dat 't was? Voor in zijn soep te roeren?

(Er wordt gebeld.)

EMMY : *(Terwijl ze lachend naar voorplan cour gaat.)* Ge zigt er mij ook ene, meneer Ward. *(Af voorplan cour)*

WARD : *(Met een zucht.)* Ja... maar ene alleen is toch maar ne halve!

EMMY : *(Terug op voorplan cour)* Meneer Ward, als ge van de duivel spreekt...

DIRK : *(Op voorplan cour. Hij gaat inderdaad met krukken. Hij heeft een overjas aan. Vreugdevol:)* Bonpa!

WARD : *(Neemt Dirk vreugdevol vast.)* Dag Dirk manneke! Hoe is 't?

DIRK : Bah, goed ponpa.

WARD : Doet uwe mantel uit, want als ge tons buiten komt valt ge in 'n hoopke!

(Emmy helpt Dirk uit zijn overjas die ze aan de kapstok hangt. Ondertussen vervolgt het gesprek.)

WARD : Zijt ge mee uw vader en uw moeder niet meegekomen?

DIRK : Ja ja ik, maar ze zijn de auto ieveranst gaan parke-
ren, hier in de straat was er geen plaatse.

WARD : Vaneige. De drukker van hiernevens alleen heeft al
vier autos: zijn camionette, ne auto van hem, ne auto
van zijn vrouw en ne auto van zijn dochter! Ge moet ne
keer horen als heel de familie tegelijk voort gaat! 't
Is gelijk ne Jumbo-Jet die van uit de straat vertrekt!
En als ze in ruzie liggen is 't nog erger! Tons liggen
ze te trompen naar malkaar en 't ongeluk is dat moeder
altijd 't laatse woord moet hebben! Alee, zet u in uwe
zetel waar dat ge altijd zit als ge mij komt bezoeken.
(*Hij helpt Dirk in de zetel voorplan jardin naast de
schoorsteen.*)

DIRK : Bonpa, 'k heb goed nieuws!

WARD : Geen nieuws is goed nieuws, maar goed nieuws is beter
dan geen nieuws.

DIRK : Vanavond wordt de première gegeven door het ama-
teursgezelschap "De ware kunst" van mijn eerste
blijspel "De dag dat de zon verdwijnt."

WARD : (*vreugdevol*) 't Is niet waar! Hebt g'het g'hoord
Emmy?

EMMY : Ja ik. Maar waarvoor moet de zonne verdwijnen?

WARD : Maar bah neen, 't is zijn blijspel die zo heet!

EMMY : Ah. Bij ons in Knesselare hebben we ook een toneel-
vereniging.

WARD : Hewel zegt ulder dat ze Dirk zijn blijspel ook moeten
opvoeren.

DIRK : Jammaar bonpa, we moeten eerst nog vanavond afwachten
of dat het goed is.

WARD : Goed? Al wat dat de familie maakt ik goed! Kijk maar
naar uw moeder - mijn dochter - en naar Bert, mijne
zoon! Als ze alle twee geboren zijn zei de docteur
tegen mij: "Meneer Ward Vanderlinden, **gij** maakt nog uw

1

kinders mee d'hand geloof 'k hein?"... En 't is pertan niet waar zun! *(Hij lacht uitbundig met zijn mopje.)*

(Rita, gevolgd van Hubert op voorplan cour. Ze zijn beide in avondkledij. Ze hebben een overjas aan.)

RITA : *(Van zodra ze binnenkomt.)* 't Is vroeg dat ge leute hebt vader! De koeien beginnen pertan maar te knabbelen achter dan ze twee uren g'eten hebben!

WARD : Dag Rita.

HUBERT : *(Bij wie het zichtbaar tegen zijn zin is.)* Goeden avond vader.

WARD : Doet 'n beetje ulder mantel uit.

HUBERT : Jamaar, we gaan niet lange blijven zun vader.

RITA : *(droog)* Hubert, moest **uw** vader u vragen voor uw broek af te doen, ge zoudt lopen zeker hein?

HUBERT : *(wrevelig)* Ja, 't is al goed Rita.

WARD : Hoe zou hij **dat** moeten doen: lopen en zijn broek af doen?

EMMY : Mag 'k u helpen madam?

(Ze helpt Rita uit haar overjas. Hubert doet zelf zijn overjas uit die hij aan Emmy geeft. Emmy gaat ze aan de kapstok hangen. Ondertussen vervolgt het gesprek.)

WARD : En hoe is 't in het huisgezin, Rita?

RITA : Goed. Als ge ons niet hoort hoesten is 't teken dat we niet thuis zijn.

HUBERT : *(koel)* Ge zijt weer geestig hein Rita?

(Ward begrijpt het niet en kijkt naar Dirk.)

DIRK : *(Geeft de uitleg)* Mama wil zeggen dat we bijkans geen ene avond niet meer thuis zijn, er is altijd 't één of 't ander feestje of ieveranst ne souper...

1

RITA : Kijk, vanavond vieren we nu Kerstavond mee 't personeel van de textielfabriek van Hubert.

HUBERT : *(verbeterend)* Enfin: 't personeel! 't Is eigenlijk meer de directeur en al d'hoge pieten.

RITA : *(Beziet Hubert even)* Ja, en de secretaresse ook! *(tot Ward)* Dat is gene hoge piet, dat is ne lege pot.

WARD : *(Om van gesprek te veranderen)* Alee kom, zet ulder!

(Rita, Hubert en Ward gaan zitten. Ondertussen:)

EMMY : Meneer Ward, 'k ga de kaffee gaan opgieten. *(Af keuken jardin)*

RITA : *(Op Emmy doelend)* Wie is dat vader? Een nieuw okkasie in uwe oude dag?

WARD : 'n Okkasie? Op 'n okkasie zit er altijd sleet kind en daar begin 'k niet meer aan. Neen, Emmy is een sociale werkster die 'n paar namiddagen in de week voor een paar uren mijn huishouden komt doen, eten gereed maken, enz... Normaal gaat ze te zesse voort, maar vanavond blijft ze voor mee mij Kerstavond te vieren.

HUBERT : *(Heeft ondertussen een sigaar aangestoken. Met een zekere spot:)* Dat is ook zot hein? Kerstavond vieren mee uw sociale werkster.

RITA : 'k Vind het nog zotter om Kerstavond te vieren mee uw secretaresse!

HUBERT : Rita, 't zal nu als 't gedaan zijn hein! 'k Heb mee die vrouwe niets te zien en zij mee mij niet!

DIRK : Pa heeft gelijk maatje. 't Is nu toch de moment niet om daar weer over te beginnen.

HUBERT : 't Is de directeur die g'inviteerd heeft en ik niet! En als de directeur u iets presenteert kunt ge moeilijk refugeren! *(En hij klopt met een zekere nijdigheid de as van zijn sigaar in de asbak.)*

RITA : *(Die er zich schijnt bij neer te leggen.)* Van presenteren gesproken: zoudt ge aan vader geen sigaar presenteren, hij kan misschien ook moeilijk refugeren.

1

HUBERT : *(Met zichtbare tegenzin.)* Vader rookt geen sigaren.

WARD : Voila, 'k heb alleens geen okkasie om te refugeren.

HUBERT : g'Hebt mij toch altijd gezegd dat ge ne sigarettenroker zijt?

WARD : Ja ik. Maar 't is nu niet omdat 'k geire geernaard [garnaal] eet dat 'k daarvoor geen kreeften mag, zun.

(Hubert wil met tegenzin aan Ward een sigaar presenteren.)

WARD : Laat maar Hubert manneke. 'k Ga vanavond op mijn gemak een sigaretje roken mee 'n glazeke wijn. *(denkt aan iets)* Och ja, van wijn gesproken: *(Gaat fles wijn van de schoorsteen halen die hij aan Hubert laat zien.)* Kijk ne keer, zou dat goede wijn zijn peist ge?

HUBERT : *(Leest etiket)* "Vin du puits d'ange". *(tot Ward)* Dat is doodgewone tafelwijn vader.

WARD : Jamaar hewel, 't is voor op tafel te drinken. Peist ge dat 'k hem op de W.C. ga drinken misschien?

HUBERT : g'Hebt dat zeker maar 25 frank betaald?

WARD : Mis manneke... Veel meer!... 30 frank!

RITA : 't Is 5 frank leeggoed bij zeker.

WARD : *(Zet de fles terug op de schoorsteen)* 'k Ben hem bezig mee chambren.

HUBERT : Vader, ge moogt nooit gene wijn boven 't vuur zetten om hem te chambren. Zet hem hier gewoon ieveranst in de plaatse dat hij kamertemperatuur krijgt. d'Ailleurs, tegenwoordig wordt chambren niet veel meer gedaan, wijn mag ook fris gedronken worden.

RITA : Laat hem maar op de schouw staan vader, hoe heter dat hij wordt hoe minder dat ge gaat proeven dat hij slecht is.

DIRK : *(lachend)* Bonpa ga zijn tong verbranden en hij ga niet kunnen klappen maatje.

(Er wordt gebeld)

WARD : *(vervolgend)* Dirk ventje, 'k vier gene Kerstavond voor te klappen, maar voor te dansen zun.

EMMY : *(Op keuken jardin en over naar voorplan cour.)* Blijf maar meneer Ward, 'k zal 'k ik wel gaan. *(af voorplan cour)*

RITA : 't is mee haar dat ge gaat dansen? Als 't nen tango is gaat ge last hebben om haar te plooiën zun!

WARD : Waarvoor zou 'k dat mens moeten plooiën? Als we gaan dansen is 't twee keren slepen en drij keren draaien! Ik twee keren slepen en zij drij keren draaien!

ANNA : *(Op voorplan cour. Ze is gewoon gekleed met een overjas aan.)* Goede avond.

(Allen groeten terug.)

WARD : Dag Anna.

ANNA : 't Is vreed koud buiten. Is dat niet erg? We zaten zo goed warme achter ons stoof naar ons televisie te kijken.

WARD : Alee kom, doet uwe mantel uit, hier is 't warme genoeg. *(Hij helpt haar uit haar overjas die hij aan de kapstok hangt. Ondertussen vervolgt het gesprek.)*

ANNA : Vinde gij dat? Ge schept gij uw kolen in d'ijskasse zeker? 'k Meende eerst dat uwe neuze zo blinkte, maar 't is nen ijskegel die er aan hangt!

WARD : Merci Anna, 'k ben blij dat ge gekomen zijt, we zaten ons al heel de tijd af te vragen waarvan dat we zo zaten te beven. Zet u.

ANNA : *(terwijl ze gaat zitten)* Wie is die boerinne die ons daar binnengelaten heeft?

RITA : Een sociale werkster.

ANNA : En wat moet dat mens hier komen doen?

RITA : Twee keren slepen en drij keren draaien.